

community

Novoapostolska Crkva širom svijeta

02/2019/HR

U posjetu Indoneziji

Uvod:
Ne odreći se obećanja!

Služba Božja:
Bogati u Kristu

Crkveni nauk:
Crkva Kristova

Novoapostolska Crkva
International

Ne odreći se obećanja !

Draga braćo i sestre,

Bog nam je obećao da će nas blagosloviti. Nastojmo prepoznati taj blagoslov i podijeliti ga s drugima! Nikada se ne smijemo odreći Božjeg blagoslova.

Prepoznati Božji blagoslov: Bog nam daje sve što nam je potrebno da bismo stekli svoj vječni život. On omogućuje čovjeku da vječno bude zajedno s njime. U tom zajedništvu je njegov blagoslov: njegovo kraljevstvo i konačno vječni život s njime.

Dijeliti Božji blagoslov: Bog nam daje da bismo i mi mogli davati svome bližnjemu. Želimo svoje duhovno bogatstvo dijeliti sa svojim bližnjim – već danas, u svom životu i kasnije u kraljevstvu Božjem. Naša je želja da svi ljudi mognu doći k Bogu.

Na nama je da sačuvamo to obećanje i da ga prenosimo na svoju djecu, na svoje bližnje: „Pouzdaj se u Boga! On će te blagosloviti!“

Draga sestro, dragi brate! Na vama je da prepoznote taj blagoslov i da ga dijelite. Molim vas da ne prestanete otkrivati i prepoznavati taj blagoslov i razgovarati o njemu sa svojim bližnjima! Budemo li ostali vjerni Isusu Kristu, on će nas blagosloviti i učinit će nas izvorom blagoslova. U srcu nosim žarku želju da to obećanje sačuvamo i prenesimo na buduće generacije.

Vaš

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Jean-Luc Schneider".

Jean-Luc Schneider

Veleapostol Jean-Luc Schneider je nedjelju 9. siječnja 2019. slavio službu Božju u crkvi u švicarskom gradu Bern-Ostermundingenu. Pratili su ga okružni apostol Jürg Zbinden (Švicarska), apostol Manuel Luiz (Portugal), apostol Uli Falk (Njemačka) kao i apostoli i biskupi iz Švicarske.

Bogati u Kristu

Prva poslanica Korinćanima 1, 5-7

„U njemu (Isusu Kristu) ste postali bogati u svakom pogledu, u svakoj vrsti govora i znanja - kao što se svjedočanstvo o Kristu učvrstilo među vama - tako da ne oskudijevate nijednom milosti dok čekate objavljenje Gospodina našega Isusa Krista.“

Draga braćo i sestre! Lijepo je i ugodno što se već prve nedjelje ove nove godine susrećemo, da bismo hvalili i slavili Gospodina, kao što su nam djeca upravo poručila skladno pjevajući. Na taj način isповijedamo svoju vjeru u svemogućega Boga. Lijepo je započeti godinu sa sviješću i pouzdanjem da nas svemogući Bog još uvijek prati. Ni ove se godine neće ništa dogoditi što bi moglo spriječiti njegov plan otkupljenja. On će se pobrinuti da se nesmetano mogne i dalje ostvarivati. On je Bog ljubavi i njegov je plan da privuče k sebi tebe i mene, i još mnoge ljude koji ga traže. Bog je neizmjerno bogat ljubavlju i dobrotom. On želi pomoći svim ljudima. Želi također da svi ljudi budu u zajedništvu s njime. Njegova vječna slava je iznad svega što si možemo zamisliti.

Budući da je Bog tako bogat svojom slavom, bogat ljubavlju i dobrotom, želi da i svi mi stekne-

mo udjela u tom njegovom bogatstvu. To je njegov naum! On je stvorio čovjeka da bi živio u savršenom zajedništvu s njime. Skrbi da svaki čovjek dobije priliku sudjelovati u njegovom bogatstvu. Ovisi samo o samom čovjeku želi li on to ili ne želi.

Naše geslo godine glasi: Bogati u Kristu! Težimo za bogatstvom Božjim. Želimo postati bogati u Bogu. Da bi čovjek bio bogat u Bogu, da bi primio njegovo bogatstvo, mora ići putem koji mu je Bog pripremio. Nema stotinu putova, već samo jedan. Taj put se zove Isus Krist. Sin Božji je došao na zemlju i postao čovjekom. Postao je, dakle, sličan ljudima, da bi im objavio tko je i kakav je zapravo Bog, koji je njegov naum i koliko nam je blizu. Svojom je smrću i svojim uskrsnućem pripremio put kako bi ljudi mogli ući u kraljevstvo Božje: budete li me slijedili, možete postati bogati u Bogu i steći njegovo bogatstvo. Samo o nama ovisi želimo li postati bogati?

Razmislimo malo o geslu godine! Kako možemo postati bogati u Bogu? U čemu se sastoji to bogatstvo u Kristu? Kako možemo dijeliti to bogatstvo?

Moja je želja da ti sadržaji budu što češće tema propovijedi – pa i kada se ne spominju u Misli vodiljki. Treba o tome propovijedati kako bi se braću i sestre potaknulo na razmišljanje. Duh Sveti će kod braće i sestara, kod mladih i kod djece probuditi mnoge misli koje će im pomoći da učvrste svoju volju i da postanu još bogatiji u Kristu!

Kako možemo postati bogati u Kristu? Prvi je uvjet da vjerujemo u njega. Bez takve vjere ne možemo postati bogati. Postoji samo jedan put koji vodi k Bogu. Taj jedan put je Isus Krist, i mi moramo vjerovati u njega. Pavao kaže u našem današnjem tekstu da se u nama treba učvrstiti svjedočanstvo o Kristu. Mi vjerujemo u Isusa Krista, koji je postao čovjekom, vjerujemo u njegovu žrtvu i smrt i u njegovo uskrsnuće. Vjerujemo i u njegovo obećanje da će opet doći da nas uzme k sebi. Vjerujemo u njegovo nauku i njegovo Evandželje. To je istina i put koji vodi prema blagoslovu. Taj put vodi da bismo došli k Bogu i dopali mu se – u taj put vjerujemo! Ta se vjera ne iscrpljuje u tome da „nešto smatramo istinom“. Sin Božji je postao čovjekom, umro i uskrsnuo. Kršćani smo i vjerujemo u to. Vjerujemo da će Sin Božji jednom

opet doći, vjerujemo u Evandželje i u riječ Božju. Ako tek „smatramo da je to istina“, nećemo postati bogati. Da bismo postali bogati u Kristu, nije dovoljno samo posjećivati službe Božje, vjerovati iz navike i tradicije i pripadati Novoapostolskoj Crkvi. Naše svjedočanstvo o Kristu mora biti snažno, to znači da naša vjera u Isusa Krista mora prerasti u snagu koja živi u nama. Ta vjera treba biti pokretačka snaga da želimo vjerovati u Isusa Krista i postupati prema njegovoj volji. Želimo mu postati slični. Živimo u Isusu Kristu! Želimo gajiti oduševljenje da je Sin Božji radi nas postao čovjekom, da je pobijedio smrt i sotenu, da je kao prvi u uskrsnom tijelu uzišao na nebo. Želimo gajiti oduševljenje njegovim obećanjem da će opet doći i da ćemo tada moći biti uz njega. Želimo gajiti uvjerenje u ispravnost njegove nauke i njegovog Evandželja. To svjedočanstvo o Isusu Kristu mora biti čvrsto u nama, jer u protivnom ne možemo biti bogati u Bogu. Nastojmo se pobrinuti da Isus Krist postane snagom u našem srcu! Unatoč svemu što doživljavamo, unatoč svemu što nam svijet nudi, nećemo zaboraviti da je

Bog postao čovjekom. On je umro za nas, on je prvi uzišao na nebo i opet će doći. Te

spoznaje trebaju u nama probuditi oduševljenje – ono mora gorjeti u nama.

Pavao kaže da je Bog postao siromašan, kako bismo mi mogli biti bogati. Postao je siromašan čovjek, da bismo mi mogli postati bogati. On se učinio siromašnim, da bismo mi mogli postati bogati. Što moramo učiniti da bismo postali bogati u Bogu? Isus je na početku svog Govora na gori rekao: „Blago siromasima u duhu, jer je njihovo kraljevstvo nebesko!“ (Mt 5, 5) Spomenuo je tu vrlinu kao prvo blaženstvo. Biti duhovno siromašan ne znači da trebamo biti ograničeni, glupi, neuki i sl. Ali kako možemo postati siromašni u duhu? Siromašan u duhu je onaj koji je dovoljno siromašan da bi bio poslušan. Siromašan u duhu ne postupa po svojoj vlastitoj volji, nego po volji Božjoj. Za njega su zapovijedi Božje najbolje što postoji. On živi po njima i ostaje poslušan. Mnogim ljudima je to pretežak zahtjev. Oni si uzimaju slobodu da sami odlučuju kada su zapovijedi prihvatljive a kada nisu i kako im one mogu biti od koristi.

Takvi ljudi nisu siromašni u duhu, oni ne mogu biti blagoslovljeni niti mogu postati bogati u Bogu. Ponizan čovjek koji je siromašan u svom duhu kaže: Bog zna bolje – držim se njegovih zapovijedi bez obzira što se dogodilo, jer je to za mene najbolji put. Takav je čovjek istinski siromašan u duhu. Želimo biti tako siromašni i ponizni, da bismo postali bogati. Drugi je aspekt sljedeći: Isus nije došao da bude služen, već da bi on služio ljudima. On se ponizio i služio ljudima. Da bismo postali bogati, moramo služiti Bogu i moramo raditi. Isus je veoma mnogo govorio o radu: Ako želiš postati bogat u Bogu, moraš služiti, raditi i truditi se. Mnoge prispodobe govore o tome: npr. prispodoba o minama (novčana jedinica), talentima, radu u vinogradu. Isus se često vraćao na tu temu. Ne možeš zavrijediti svoje spasenje, ali moraš raditi, moraš se truditi – jer u protivnom nećeš biti bogat. Ako želimo ove godine postati bogati, moramo raditi, moramo nešto napraviti. Želimo služiti Bogu – svatko na svom mjestu.

Prispodoba o talentima je veoma zanimljiva: Neki je čovjek ugledna roda prije svog puta u tuđinu pozvao svoje sluge i povjerio imao svoje talente: jednome pet, drugome dva, a trećemu jedan. Zašto je tako odlučio? Onaj koji je primio pet talenata, radio je s njima i s dodatnih pet zarađenih dočekao

svog gospodara. I onaj s dva je također radio i zaradio još dva. Onaj, koji je primio jedan talent, zakopao ga u zemlju, ništa nije radio i na kraju ništa nije ni dobio. Oni koji su prišli gospodaru i donijeli mu zaradu, primili su odgovarajuću nagradu. Isus je time želio pokazati, da nije toliko bitan rezultat, nego samo rad.

Ima zajednica koje su veoma velike, žive i mogu se pohvaliti lijepim uspjesima svojih vjeroučitelja, dobro su informirane i vjerski obučene, imaju velik i dobar zbor, službe su Božje u njima glazbeno kvalitetno popraćene. U trećoj su generaciji novoapostolske vjere i primile su mnogo duhovnih darova. Netko je, pak, tek prekjučer zapečaćen, i to u zajednici koja broji tek nekoliko članova. U zajednici djeluje svećenik bez neke dublike teološke naobrazbe. Daje sve od sebe, ali ne poznaje Bibliju baš najbolje. Dragi Bog ne očekuje jednak rezultat od svake zajednice. Komu više daje, od njega više i očekuje. Komu je iz bilo kojeg razloga dao manje, od njega i očekuje manje. Ali od svih očekuje da ustrajno i marljivo rade. Nastojmo što intenzivnije raditi na svom spasenju, nastojmo što predanije služiti Gospodinu, to je naš prioritet, spasenje naše duše – služenje Gospodinu – to je prioritet našega života. Tko je tako siromašan, tko tako služi, može postati bogat u Isusu Kristu.

Kako još možemo postati bogati? Postoje još mnoge mogućnosti. Nitko se, međutim, ne može sam blagosloviti. To nije moguće, a tako stoji zapisano i u našem Katekizmu i Vjerovanju. Da bismo primili blagoslov, potreban nam je službenik, sluga kojega je Bog pozvao i poslao da bi nam prenio blagoslov. To su ordinirani (posvećeni) službenici koji predvode službe Božje i udjeluju blagoslov. Jedan primjer: Uдовica s dva svoja sina ima velike dugove.

Suprug joj je umro i ona se našla u veoma teškoj situaciji. Prorok Elizej je došao k njoj i rekao joj: „Što ti mogu učiniti! Reci mi što imaš u kući“? Ona mu je odgovorila: „Nemam ništa osim vrč ulja.“ On joj uzvrati: „Idi i posudi od svih svojih susjeda praznih sudova, ali neka ih ne bude premalo! Zatim se vrati kući i nalijevaj ulje u sve te sudove i pune stavljaj na stranu!“ I ona ode k svojim susjedima i skupi sve sudove što ih je mogla dobiti, zatim se

Služenje Gospodinu je prioritet našeg života

vrati kući i zajedno sa svojim sinovima napuni ih uljem iz svog vrča dok joj ne ponestane ulja. Tada je prodala ulje i spasila se iz teške nevolje. (usp. 2 Kr 4, 1-7). Da je razmišljala jesu li sudovi njezinih susjeda čisti ili kako neki od sudova ne izgledaju lijepo, bila bi dobila mnogo manje ulja. Iskoristila je, međutim, sve sudove što ih je mogla nabaviti! Draga braćo i sestre, ne možemo uvijek očekivati da će nam dragi Bog poslati službenike koji odgovaraju našim zamislima i željama. Nastojmo primiti i prihvatići sve koje nam Bog daje! Što ih bolje primimo, to ćemo moći dobiti više blagoslova i tako postati bogatiji. Nastojmo produbiti svoju vjeru, budimo poslušni, jer je to put koji vodi prema bogatstvu! Prihvaćajmo braću što nam ih Bog šalje! Svoju zahvalnost Bogu i svoje pouzdanje u njega želimo dokazati svojom žrtvom. To je uvijek i tema u Bibliji bogat je onaj koji je: vjeran u prinošenju žrtava. Pritom se ne radi o crk-

venim financijama. Radi se o tome da prinosimo žrtve kao znak svoje zahvalnosti i svog pouzdanja u Boga. Tko je siromašan u duhu, taj zna da nije zavrijedio ništa – jer je sve što ima, primio je po milosti. To je milost Božja za koju sam zahvalan, a moja je žrtva izraz moje zahvalnosti. Onaj tko je siromašan u duhu kaže: Dragi Bože, dajem ti tvoj dio i znam da ćeš se ti pobrinuti za mene; ti ćeš mi dati sve što mi je neophodno potrebno. Prinosimo svoje žrtve rado! Nije primaran novac ni financije. Žrtva je izraz naše zahvalnosti i našeg pouzdanja u Boga. Bog je obećao da će biti blagoslovljen onaj tko prinosi žrtve, jer Bog blagoslivlja stav srca – a ne darovani novac. Stav srca, siromaštvo u duhu, sve dolazi od tebe – ja sam ti zahvalan. Ti brineš o meni, a ja se pouzdajem u tebe!

Budimo bogati u Kristu! Za to se naravno moramo i posvećivati i odricati svega što Bogu nije ugodno. Gospodin Isus je rekao: „Ako tko hoće ići za mnom, neka se odreće samog sebe!“ (Lk 9, 23). Ponekad se bavimo mislima koje nisu ni zle ni opake; ali jednostavno nisu spojive s Isusom Kristom. To može biti povezano sa stavovima srca, možda tradicijom ili nečim sličnim – ali je naprosto nespojivo s Evanđeljem. Nećemo vječno raspravljati o tome što je ispravno a što pogrešno.

Odreći ćemo se toga jer nije spojivo s Isusom Kristom. I tako možemo postati bogati.

A što znači biti bogat u Kristu? Mogli bismo dugo nabrajati. Jedno je veoma važno: Pavao u našem današnjem tekstu govori o znanju. Mi znamo koji je Božji naum. Ljudi žele bezuvjetno znati što će se dogoditi u budućnosti. Što se spremi? Što se krije u budućem vremenu? Ljudi daju mnogo novca da bi došli do informacija. Za novine, reportaže, izvještaje i sl. Mi znamo što se događa – Bog radi na svom planu. Na kraju svega je vječno zajedništvo s Bogom u novom svijetu. Bog će se pobrinuti da svi ljudi koji žele uspiju u tome. Bliska budućnost je Gospodinov ponovni dolazak. Točno znam što dragi Bog sa mnom smjera. Ne znam svaku cestu ni svaki kutak; ali poznajem put i znam kamo će me odvesti. Bogat je onaj tko doista u njega vjeruje. Naravno da se ne radujemo što moramo umrijeti niti se radujemo kad netko umre. Znamo, međutim, kamo sve vodi i što Bog smjera. Veliko je to bogatstvo koje ljudi često podcjenjuju. Znamo da dragi Bog sve drži u ruci. Tko ima tako snažnu vjeru, tko je duhovno siromašan, posjeduje to bogatstvo i tu spoznaju.

Postoji još jedno bogatstvo koje se ničim ne može platiti, a to je svijest da smo ljubljeni. Svatko je od

nas bezuvjetno ljubljen i može reći da zna kako ga Bog ljubi – pa čak i kada učini neko zlo. Zna da ga Bog ljubi unatoč svemu. Zna da ga ne ljubi zato jer ga treba. Zna da ga ne ljubi iz interesa. Ne ljubi ga zato jer je učinio nešto lijepo ili dobro. On ga jednostavno ljubi onakvog kakav jest. On je ljubav i ne može drugačije. Taj osjećaj i sigurnost da nas Bog ljubi, sastavni su dio naše vjere. Bogatstvo je to koje pre malo cijenimo i trebalo bi biti duboko u našem srcu. Ta radost da smo ljubljeni bez obzira što nam se još dogodi u životu. Imamo najboljeg zagovornika koji postoji – imamo Isusa Krista. On se uvijek iznova zauzma za nas i daje nam svoju milost. On je najbolji branitelj kojeg imam. Tko vjeruje u Isusa Krista, može se pozivati i oslanjati na njega. On dolazi i poklanja mu oproštenje grijeha i krivnje.

Možemo se radovati što pripadamo nekoj zajednici, jer nismo sami. Naravno da ni u zajednici nije sve savršeno. Jedna je mala, draga je velika. Neki su članovi zajednice ljubazni, drugi nisu. Neki članovi su kao mi, drugi su posve drugačiji. Gledajmo na tu činjenicu kao siromašni u duhu i doživjet ćemo zajednicu kao bogatstvo! Možemo moliti jedan za drugoga. Draga braćo i sestre, gledajmo zajednicu duhovnim i posvećenim očima! Zajedništvo je to u kojem jedan moli za drugoga, zajedništvo koje uspijeva biti jedno u Isusu Kristu unatoč svim različitostima. Nismo uvijek svjesni kako je veliko to bogatstvo. Ako tako gledamo u široki svijet, da li ovdje u Švicarskoj ili u nekoj drugoj zemlji, vidjet ćemo kako ljudi čeznu biti članom neke grupe i steći neki oblik zajedništva. Svi smo mi rođenjem postali članom neke zajednice. To je bogatsko koje nedovoljno cijenimo ili ga zanemarujemo. Svi mi želimo baštiniti veliko bogatstvo: zajedništvo s Bogom. Ali već danas želimo biti što bogatiji u Isusu Kristu. To možemo, ako postajemo sve siromašniji u duhu, ponizni, predani Bogu, u službi Isusu, poslušni i tako da se posvećujemo. To bogatstvo želimo dijeliti i sa svojim bližnjim. Zbog toga nećemo biti ništa siromašniji.

Imamo i bogatstvo milosti. Isus Krist nas brani, on nam opašta – ogromno je to bogatstvo koje može dijeliti dalje ako opaštaš svom bližnjemu. Ljudi

uglavnom misle da nešto gube ako se ne osvete, ako ne inzistiraju na svom pravu. Znamo, međutim, da nećemo biti siromašniji, ako opaštamo, već da ćemo biti čak bogatiji. Nastojmo bogatstvo milosti dijeliti sa svojim bližnjima. Želim Radosnu vijest dijeliti sa svojim susjedom i reći mu da Bog ljubi i njega. Mi znamo kamo svijet ide – ti si također dio tog Božjeg plana. Nastojmo s ljudima razgovarati o Evandelju i tako širiti njegove poruke. Bog je ljubav, on te želi spasiti. Sve što jesmo i što imamo dobili smo od Boga.

Zahvalni smo dragome Bogu i prinosimo mu svoje žrtve. Tu i tamo nam dragi Bog kaže kako je ovaj ili onaj pored nas u nevolji. U nekim zemljama ima također ljudi koji su u poteškoćama. Možemo posegnuti u svoj džep i pomoći im. I takvo bogatstvo želimo dijeliti. Biti bogat u Kristu znači da ovisimo o Bogu. Istinski kršćanin, ponizan kršćanin ima svoj duhovni mir. Taj mir ne ovisi o imovini. Veoma mi je važna sigurnost da će mi Bog dati sve što mi je potrebno da bih mogao uči u njegovo kraljevstvo. Takav stav relativizira važnost novca i imovine. Pravi kršćanin nije mučen pohlepom kao mnogi drugi ljudi. Tko je bogat u Kristu, slobodan je i ne muči ga pohlepa ni zavist. On je jednostavno zadovoljan. Njegova unutarnja sreća, njegova uravnoteženost, ne ovisi o njegovoj imovini te stoga može svojim novcem pomagati onima koje vidi u nevolji i bijedi. U tom pogledu možemo svi puno više učiniti.

Draga braćo i sestre, ove bi misli trebale postati našem temom u tekućoj godini. Trebali bismo što više o tome razmišljati i Duh Sveti će nam otvoriti mnogo lijepe vidike. Amen.

TEMELJNA MISAO

- **Bog čini bogatima one koji dokazuju vjeru i poniznost.**
- **Trudimo se biti što bogatiji u spoznaji, ljubavi, milosti i miru.**
- **Svoja bogatstva dijelimo s bližnjim**

Službe, darovi i dužnosti u Crkvi Kristovoj

Crkva Kristova: tko ili što je to uopće? I kako može funkcionirati bez apostola? Odgovore na ta pitanja daje sljedeći poučak našeg Veleapostola.

Pavao koristi sliku tijela kada govori o Crkvi. Vjernici su udovi Tijela Kristova; svaki od njih ima drugačiju funkciju. Tom slikom ne želi dati definiciju Crkve, nego samo opisati neke od njezinih uloga:

- Krist je Glava Tijela, to jest Crkve (Kol 1, 18): kao što tijelo provodi odluke donijete u glavi, tako je i Crkva u službi Kristu.
- Udovi tijela su svi različiti: nemaju istu službu (Rim 12, 4), ali ipak djeluju zajedno i služe jedan drugome.
- Za izgradnju Tijela (Crkve) Bog je dao pojedine darove i službe (Ef 4, 11-13; Rim 12, 6-8; 1 Kor

12, 4-11).

- Rast Crkve kao Tijela Kristova proizlazi iz volje i djelovanja Božjeg (Kol 2, 19).

Crkvu Kristovu sačinjavaju svi oni vjernici koji po krštenju, vjeri i svjedočenju svoje vjere pripadaju Kristu. To možemo razumjeti samo vjerom. U vrijeme Pavla kršćani su bili okupljeni oko apostola; tada nije bilo različitih vjerskih zajednica ni konfesija; unatoč tome ni Pavao nije znao koji kršćani istinski pripadaju Crkvi Kristovoj: samo Bog može vidjeti iskrenost vjere svakog pojedinog člana.

Danas se suočavamo s mnoštvom kršćanskih Crkava. Ne smijemo Crkvu Kristovu poistovjetiti s tim institucijama ili crkvenim zajednicama. Nju sačinjavaju između ostalog, katolički novoapostolski

pravoslavni, protestantski ili ortodoknski kršćani, ali ona nije ni katolička, ni novoapostolska, pravoslavna, protestantska ili ortodoknsna Crkva, nego sveokupnost svih tih Crkava.

Službe, darovi, dužnosti Pracrkve

Isus Krist je svojoj Crkvi dao apostolsku službu. Izabrao je apostole, ovlastio ih, blagoslovio i posvetio, i povjerio im upravljanje sakramentima. Preko apostolske službe vjernici imaju pristup punini spasenja. Osim apostolske službe Bog je Crkvi dao i darove i duhovna zaduženja. Novi zavjet spominje sljedeće:

- Poslanica Rimljanima 12 spominje proricanje, poučavanje, opominjanje, staranje, tješenje;
- U Prvoj poslanici Korinćanima govori se o darovima mudosti, znanja, vjere, ozdravljanja, moći čudesa, proricanja, sposobnosti razlikovanja duhova, različitih jezika i daru tumačenja jezika. Potom u retku 28 govori se o apostolima, prorocima, učiteljima, čudotvorcima, daru ozdravljanja, daru pružanja pomoći i daru različitih jezika.
- U Poslanici Efežanima 4 govori se o apostolima, prorocima, evanđelistima, pastirima i učiteljima.

Sve te darove ili karizme Bog iz svoje milosti udjeljuje onima koje je izabrao za neku dužnost u svojoj Crkvi. Pavao koristi sliku tijela da bi objasnio da nisu svi primili iste darove, ali da svatko treba svoje darove staviti u službu svima. Kao udovi istog Tijela su svi vjernici pozvani iskazivati poniznost (Rim 12, 3), jedinstvo (Ef 4, 3) i solidarnost (1 Kor 12, 26). Primivši od Isusa nalog da izgrađuju Crkvu, apostoli Pracrkve su postavili đakone koji su im pomagali u njihovom poslu. Kasnije su ustrojili Crkvu tako što su postavili lokalne predstojnike (nazvane starješine ili biskupi) i odredili kako se u Crkvi valja koristiti pojedinim

darovima (1 Kor 14, 1; 1 P5 4, 10). Pritom treba svakako spomenuti da Djela apostola jasno ističu da Crkva Kristova u svojoj povijesnoj stvarnosti nije bila savršena, jer su u njoj djelovali nesavršeni ljudi i žene.

Darovi i dužnosti Crkve Kristove nakon smrti apostola

Nakon smrti apostola Pracrkve apostolat nije stoljećima bio personalno zaposjednut. Stoga nije bilo moguće

- postavljati službenike, to jest posvećivati ih u ime trojedinoga Boga, blagoslivljati ih i davati im ovlasti.
- udjeljivati dar Duha Svetoga.
- primati puninu darova i blagoslova pri slavljenju Svete večere koje je povezano s primanjem hostije posvećene po apostolu ili drugom ovlaštenom službeniku.

Unatoč tome Bog je i nadalje skrbio za Crkvu Kristovu. Oni koji su vjerovali u Isusa Krista, mogli su primiti krštenje vodom i priključiti se Tijelu Kristovu. Duh Sveti je nastavio svoje spasonosno djelovanje tako što je članovima Crkve Kristove davao darove potrebne za naviještanje Evandelja, produbljenje spoznaje i razvoj Crkve.

Vjerni kršćani su svoje darove stavljali u službu Kristu i njegovoј Crkvi. Naviještali su Evandelje, poučavali i opominjali vjernike, istraživali Pismo i tako poticali spoznaju, vodili i organizirali crkvene zajednice i pomagali potrebitima. Za to se vrijeme Crkva Kristova mogla razvijati u svom povijesnom ostvarenju, jer su kršteni vodom darove, koje su primili od Boga, stavljali u službu Tijelu Kristovu. S druge strane su međutim nesavršenosti članova Crkve bile razlog izvjesnih nedostataka pod kojima se misli na razdore koji su uvlačili kršćanstvo u mučne neprilike.

Različiti udovi-različite službe

U Tijelu Kristovu nijedan ud nije ni bolji ni važniji od drugoga. Svi oni samo imaju različite zadaće - Veleapostol o Crkvi Kristovoj i kako se ona odražava u Novoapostolskoj Crkvi.

Oni koju su kršteni vodom mogu nakon ponovnog zaposjedanja apostolske službe ponovno primati dar Duha Svetoga. Blagujući Isusovo tijelo i krv, imaju potpun pristup u zajedništvo sa Sinom Božjim. Službenici za služenje u Crkvi mogu se blagosloviti i posvećivati i mogu im se davati odgovarajuće ovlasti.

Vjera u žive, današnje apostole i dar Duha Svetoga su darovi milosti koje Bog daje onima koje je za to izabrao. Njegovi naumi nisu dokučivi ljudskim razumom: „Ali je Bog udove, i to svaki pojedini od

njih, razmjestio na tijelu kako je htio.“ (1 Kor 12, 18).

Riječima i djelima isповijedati vjeru u Krista

Crkvu kao Tijelo Kristovo sačinjavaju prema tome i oni kršteni vodom i oni koji su nanovno rođeni iz vode i Duha. Svi udovi toga Tijela su pozvani isповijedati i svjedočiti svoju vjeru u Isusa Krista i razglašavati slavna djela koja im je Bog učinio (usp. 1 Pt 2, 9). Svi oni trebaju iz ljubavi podnosići jedan drugoga, sačuvati jedinstvo Duha, povezani mirom (usp. Ef 4, 2.3).

Udovi Tijela Kristova, koji su primili dar Duha Svetoga, nisu „bolji“ od drugih – da bismo ostali pri slici tijela, ističemo kako oko nije „bolje“ od noge. Svi su udovi izabrani da obave određenu zadaću: trebaju naviještati Gospodinov skori dolazak, svjedočiti o djelovanju apostola, prepuštati se djelovanju Duha Svetoga, težiti ka božanskim krepostima i tako se pripremati za Kristov ponovni dolazak. Budući da je Bog svoju ljubav po daru Duha Svetoga izlio u njihovo srce (Rim 5, 5), od njih na poseban način očekuje da drugima svjedoče o toj njegovoj ljubavi. Nanovo rođeni iz vode i Duha, koje je Bog izabrao za obavljanje neke duhovne službe – apostoli i po njima ordinirani službenici – primaju po Isusu vlast naviještati Evanđelje, pripremaju vjernike na njegov ponovni dolazak, udjeljuju sakramente i naviještaju oproštenje grejeha.

Darove razvijati i koristiti

Bog daje Crkvi Kristovoj darove koji su joj potrebni. Među nanovo rođenima iz vode i Duha, kao i među krštenima vodom izabire nove članove Crkve, da bi im povjerio posebne darove kao na primjer: dar evangeliziranja, dar poučavanja, spoznaje, mudrosti ili dar pomaganja bližnjemu. Svi udovi Tijela Kristova su pozvani razvijati i koristiti primljene darove, svatko prema mjeri vjere koju mu je Bog udijelio (usp. Rim 12, 3), ponizno i krotko.

Ni vjernici koji danas pripadaju Crkvi Kristovoj nisu savršeni, bez obzira koji su im darovi povjereni i koju funkciju u Crkvi obnašaju. Njihove zablude i greške su razlog nedostataka vidljive Crkve Kristove.

Pripremati vjernike na Kristov ponovni dolazak

Naše shvaćanje Crkve Kristove određuje i naš odnos prema drugim kršćanskim Crkvama. Nauka Novoapostolske Crkve temelji se na tumačenju Svetoga pisma u svjetlu Duha Svetoga. Ta je nauka najjasnije predstavljena u Katekizmu Novoapostolske Crkve. Što se tiče Crkve Kristove, mi vjerujemo sljedeće:

- Bog poziva one koje je izabrao da prime krštenje vodom i tako budu uključeni u Crkvu (usp. Ef 4,1).
- Svi kršteni vodom koji vjeruju u Isusa Krista i priznaju ga, ubrajaju se u Crkvu Kristovu.
- Bog povjerava članovima Crkve Kristove duhovne darove i očekuje od njih da služe njemu i njegovoj Crkvi.
- Kroz čitavo vrijeme povijesti kršćanstva, sve do današnjeg dana, kršćani, ispunjeni vjerom i ljubavlju prema Bogu, stavljali su primljene darove u službu Kristu i tako po božanskoj volji doprinosili razvoju Crkve Kristove i ispunjenju plana otkupljenja.
- Bog je pozvao i ovlastio apostole i po njima ordinirane službenike da pripremaju vjernike na

Isusov ponovni dolazak i da prime puninu spasenja.

- Vjera u apostole i dar Duha Svetoga posebni su darovi koje Bog poklanja članovima Crkve Kristove koje je za to izabrao.
- Vjernici koji su primili te darove, pozvani su od Boga da u Crkvi Kristovoj obavljaju neku posebnu zadaću.
- Premda su primili različite darove, ipak su svi udovi Tijela Kristova pozvani da međusobno budu solidarni i da prevladavaju svoje različitosti kako bi se uzajamno izgrađivali u Kristovoj ljubavi.

Jedinstvo u Duhu po savezu mira

Na toj osnovi želimo razvijati svoj odnos prema drugim kršćanima i drugim kršćanskim zajednicama.

Ispunjeni smo dubokom zahvalnošću svim kršćanima u prošlosti i sadašnjosti koji su od Boga primljene darove stavili u službu Kristu i njegovoj Crkvi. Pritom mislimo posebno na dar evangeliziranja, poučavanja, spoznaje i milosrđa. Kao udovima u Tijelu Kristovu novoapostolskim je kršćanima želja da ispune svim kršćanima zajednički nalog isповijedati vjeru u Isusa Krista te riječima i djelima razglašavati slavna djela Božja (usp. 1 Pt 2, 9). Oni vjeruju u svoje ponovno rođenje iz vode i Duha i stoga je njihova sveta zadaća omogućiti drugima da po njima dožive ljubav Kristovu. Iz ljubavi prema bližnjemu navještaju Gospodinov neposredan ponovni dolazak i svjedoče o djelovanju živih apostola; pritom iskazuju dužno poštovanje kršćanima koji ne dijele njihovu vjeru.

Na kraju bih želio savjetovati još i sljedeće: Svoj ćemo odnos prema drugim kršćanima graditi prema riječima apostola Pavla: „Zato vas molim, ja sužanj u Gospodinu, da živate dostoјno poziva kojim ste pozvani: sa svakom vrstom poniznosti i krotkosti, sa strpljenjem i podnosite jedni druge s ljubavlju!! Nastojte sačuvati jedinstvo Duha, povezani mirom“ (Ef 4, 1.2.3).